

PÍSEŇ 0497

Můj klenote ze všech nejkrásnější

1573/1581

1. Můj kle - no - te ze všech nej - krás - něj - ší, můj do - brý Pa - ne
Je --- ží - ši, jak do - brá je tvá vlá - da! I tí - ha
dní se pro - mě - ní, když dlaň se ve tvou vklá ---- dá.

2. Tvá láska skvostem je mi, předrahá,
na zemi všechno přesahá, zůstane mavždy ryzí.
Úzkosti hlas, bolesti čas od ní mě neodcizí.
3. Den krátí se, Ty zůstaň, s námi bdi
i v této chvíli poslední, Ježíši, věrný Pane.
Ať světlo tvé nám nezhasne, do temnot světa vzplane.

Lipsko 1597, L. Rejchrt